

Mottat av den dertil oppnevnte deputasjon innfant Hans Majestet Kongen og Hans Kongelige Høyhet Kronprinsen seg den 15. desember kl. 13 i Stortinget, ledsaget av den norske regjerings medlemmer og flere autoriteter.

Hans Majestet Kongen uttalte:

Hr. President! Folkets representanter!

Da Stortinget har tilkjennegitt at det har tilendebrakt sine forhandlinger, erklærer jeg herved overensstemmende med Grunnlovens § 80 det 95de ordentlige Stortings forhandlinger for avsluttet.

Deretter uttalte **presidenten** (Natvig Peder- sen):

Herre Konge! Deres Kongelige Høyhet! Den stortingssamling som nå er slutt, har vært preget av hardt arbeid med mange store og vanskelige spørsmål. Flere av dem har hatt direkte sammenheng med usikkerheten og spenningen ute i verden og med krigen i Det fjerne Østen. Stortinget har vært nødt til å legge nye byrder på vårt folk, men vi har det syn, og vi tror det vil bli forstått av hele vårt folk, at den eneste fornuftige hensikt med disse byrder er å trygge fedrelandet og sikre freden.

Det kan være på sin plass ved dette høve også å peke på enkelte av de lyspunkter vi synes å skimte i dag: Forhandlingene om våpenhvile i Korea, den sterke vilje til og ønsket om å nå fram til avspenning, som er kommet til uttrykk ved de Forente Nasjoners generalforsamling i Paris, selv om en ikke ennå har nådd fram til tiltak som viser vei ut av vanskene. Og her heime i vårt eget land at års arbeid, innsats og planlegging har ført fram til et viktig positivt resultat: Balanse i vår egen utenriksøkonomi.

Det er naturlig at Stortingets medlemmer og det norske folk er fylt av håp om at de lyspunkter ute i verden som vi synes å se i dag, virkelig må føre til en avspenning, slik at menneskene i andre land og her i vårt eget med større trygghet og med større glede må kunne vie kreftene sine til fredens oppgaver. Stortinget har avsluttet sine forhandlinger for i år, og vi samler oss alle i det gamle ønske:

Gud bevare Kongen og fedrelandet!

Dette ønske istemte Stortingets øvrige medlemmer.

Hans Majestet Kongen med følge forlot deretter stortingssalen, ledsaget av den deputasjon som hadde fungert ved mottagelsen.

Stortingets forhandlingsprotokoll ble deretter undertegnet av de tilstedeværende representanter.

Møte for lukkede dører fredag den 14. desember kl. 18.

President: Johan Wiik.

Presidenten: Presidenten foreslår at møtet holdes for lukkede dører — og anser det som bifalt.

Videre foreslår presidenten, at Regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens § 54 nevnte funksjonærer samt tolldirektør Dannevig og byråsjef Ludvigsen gis adgang til møtet — og anser det som bifalt.

Til behandling forelå

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om midlertidig forhøyelse av visse tollsatser (innst. S. 345).

Støtvig: Etter reglementets § 28 skal en komiteinnstilling først behandles 2 dager etter at den er utlagt. Personlig fikk jeg foreliggende innstilling i går ved 15-tiden, og når man tar i betraktning at møtet i Lagtinget ikke var ferdig før kl. 22 i går kveld, og at vi begynte i dag kl. 9, er det lett å regne ut hvor meget tid vi har hatt til rådighet til å sette oss inn i innstillingen. Det må også tas i betraktning at vi fikk proposisjonen sammen med innstillingen, så vi har ikke hatt den ringeste anledning til å sette oss inn i saken. Det gjelder en meget betydningsfull sak, som vi burde hatt tid til å sette oss inn i, dette så meget mer som departementet selv har vært i sterk tvil om hva som er riktig å foreslå. Jeg skal sitere noen avsnitt fra proposisjonen:

«De norske Tekstilfabrikkers Hovedforening har som nevnt i sitt forannevnte brev av 4. mai 1951 foreslått at en går over til de maksimale verditollsatser som en har adgang til å anvende, og har samtidig brakt i forslag verditollsatser av liknende størrelse også for en del andre viktige tekstilvarer, for hvilke tollsatsene ikke er bundet ved avtaler med andre land.»

Og videre:

«Departementets vedkommende har hatt en del konferanser med representanter for tekstil- og konfeksjonsindustrien for i løpet av den forholdsvis korte tid som har stått til disposisjon, å søke å gjøre seg opp en mening om rimeligheten av de satser industrien har bedt om.»